

MỘT BỊP! MỘT BỊP! LẠI MỘT BỊP!

Duyên-Lãng Hà Tiến Nhất
(1938-2016)

Lời giới thiệu: Hồi Người Miền Nam hãy mở mắt ra... 30 tháng 4 năm 1975 bọn cộng sản phương bắc vào trong miền Nam cướp giết san bằng mồ mả của người Miền Nam.... bây giờ chúng cho thỏ thì cấm đầu lo kiếm ăn kiếm chơi không nghĩ tới tình hình đất nước... Bọn cộng sản miền Bắc vào chiếm hết nhà cửa đất đai của người miền Nam, chúng ta bỏ chạy... vậy mà bây giờ quay đầu về vui chơi với chế độ cộng sản khát máu còn đồ...?

Cộng sản bán nước cho Tàu cộng, bọn chúng chuyên tiền ra hải ngoại để chạy khi bọn Trung cộng thâm tóm nước VN. Ngược lại, người miền Nam chạy cộng sản sống ở hải ngoại quay đầu về VN vui chơi? Xin suy nghĩ lại.... Và xin đừng nói với tôi là còn cha mẹ phải về thăm... nếu có hiếu thì đã không liều mạng vượt biên vượt biển, hãy ở lại sống với chế độ cộng sản vui chơi và gần cha mẹ!!!!

Khuyết Danh

Nếu bây giờ còn có ai nói về sự thể gọi là nguy cơ mất nước thì nhất định là sai. Tình trạng gọi là nguy cơ đã biến thành hiện thực có chứng minh rồi. Đất nước ta đã thực sự mất vào tay Tàu cộng. Đó là một sự thực hiển nhiên. Tuy rằng trên bình diện công pháp và đối với thế giới, VN vẫn là một quốc gia độc lập có chủ quyền, nhưng nhìn vào thực tại của tình hình đất nước, rõ ràng người VN đã mất nước vào tay người Tàu từ lâu.

Những thực tế chứng minh

1. **Những đô thị Tàu mà người Việt gọi là khu phố Tàu [china town] mọc lên nhan nhản khắp nơi từ Bắc chí Nam.** Theo một người biết rành chuyện trong nước nói ra, phố Tàu do người Tàu làm chủ, do quan chức Tàu cai trị. **VGCS không có quyền số rờ tới.** Họ trưng bằng hiệu Tàu, sống phong tục Tàu, nói tiếng Tàu, lập trường Tàu cho con em học, bán buôn đồ Tàu, chịu luật lệ Tàu chi phối. Nó khác với China Town ở San Francisco, vì China Town do chính quyền thành phố quản trị. Tóm lại, **các khu phố Tàu thực sự là những nước Tàu thu gọn nằm trong lãnh thổ VN.**

2. **Khu mỏ quặng, những khu rừng thượng nguồn, những đồn điền cây công nghệ người Tàu sang chiếm cứ và khai thác.** Công nhân là bộ đội Tàu cải trang. Khu vực khai thác, tuyệt đối người VN, kể cả bọn cầm quyền và công an không được héo lánh tới. Thực tế là những khu vực đóng quân của Tàu, quân số có nơi vượt cấp quân đoàn. Sách lược xâm thực này nhằm hai lợi ích vừa kinh tế, vừa quân sự. Phải kể đến nữa là 80% các công trình xây dựng trong nước do người Tàu trúng thầu với giá rẻ mạt. Tàu sử dụng công nhân Tàu. Từ kiến trúc sư vẽ đồ án cho đến người lau nhà, nấu bếp đều là Tàu, trong khi trí thức và công nhân VN thất nghiệp đầy đường.

3. **Người Tàu ra vào VN tự do như đi trên đất Tàu không cần passport [sổ thông hành], không cần visa [giấy chiếu khán],** công an phải chừa mặt không dám xét giấy tờ. Chúng muốn ở đâu và ở bao lâu, nhà nước VGCS không dám kiểm soát. Dân Tàu phạm pháp trên đất nước VN, luật pháp VN không được quyền xét xử. Thường dân Tàu say xỉn phá phách ngoài đường, chọc gãi giữa đám đông,

người dân địa phương khôn hồn thì đi trốn để tránh vạ lây. Nếu thua kiện, công an sẽ đứng về phía bọn Tàu làm bậy.

4. **Cách Tàu xâm lăng VN hữu hiệu nhất.** Hàng hóa Tàu đổ vào VN qua cửa khẩu không phải đóng thuế. Xài hàng Tàu rẻ hơn hàng sản xuất tại quốc nội rất nhiều. Các hãng xưởng VN đang chết dần chết mòn, hoặc sống thoi thóp và chật vật. Dân VN ngày nay xài hàng hóa Tàu, xem phim Tàu, tập tễnh phong hóa Tàu nên trở thành Tàu lúc nào mà không biết.

5. **Các đường lối chính sách quốc gia đều học theo Tàu.** Tàu làm trước, VN bắt chước làm theo sau. Mỗi khi có chuyện lớn, bọn lãnh đạo VGCS đều phải sang lãnh chỉ thị từ Bắc Kinh. Tổng bí thư đảng CSVN không hơn không kém là tên thái thú địa phương được thiên triều đặt lên để cai trị dân Việt. Vân vân và vân vân.

Như vậy thì chủ quyền quốc gia ở đâu mà không bảo là mất nước. Tình trạng Tàu hóa này trải qua chừng vài thế hệ nữa thì VN sẽ trở thành quận huyện của Tàu là chắc chắn. Hiện còn lại chuyện đôi khi xảy ra như việc hải quân Tàu bắn giết ngư phủ VN, cắt cáp tàu thăm dò của VGCS, v.v. bắt quá chỉ đáng ví như những roi đòn quất vào mông đứa trẻ ngỗ nghịch không nghe lời dạy bảo. Hoặc, những tiếng nói đe dọa chiến tranh từ cửa miệng các quan chức Tàu coi như tiếng ông chủ rầy la đứa đầy tớ chệnh mảng công việc cho nó đi vào khuôn phép. Thế thôi. Theo ngu ý thì vào lúc này, không thể có chuyện nước Tàu xua quân xâm chiếm VN như hồi năm 1979 chúng dậy cho VN một bài học. Xét về các mặt lợi ích chính trị, quân sự, cũng như kinh tế, nước Tàu chẳng đại gì mà làm như vậy. Trước sau bề nào VN cũng phải nằm gọn trong tay rồi thì tội tình gì Tàu cộng phải nhọc công mà gây chiến tranh. Cách thôn tính hòa bình bằng sách lược chiến tranh không tiếng súng đã tỏ ra hữu hiệu không phải là thượng sách sao? Cho nên, điều mà nhiều người quan tâm vào lúc này, gọi nó là Biển Đông Dậy Sóng, chỉ là màn khói của bọn xâm lược lần lữa bán nước tung ra cho những nhu cầu chiến lược riêng của chúng mà thôi. Tàu muốn bành trướng chủ nghĩa Đại Hán, hơn nữa cần có com để nuôi một tỷ rưỡi dân, và cũng cần có đất để di dân. Hoa Kỳ cần con đường tự do đi lại trên biển và đầu tư. VGCS bán nước cần thu gom người dân về một mối cho dễ bề cai trị. Chúng muốn chạy tội bán nước trước nhân dân và lịch sử, và rất sợ bị trả thù nên cần phải dẹp tan sức chống đối của mọi thành phần mà chúng gọi là thế lực thù địch cả trong lẫn ngoài nước.

VGCS là là một lũ Việt gian bán nước rành rành ra như thế, nhắm mắt cũng còn thấy, thế mà chúng lại luôn luôn thành công trong việc sử dụng sách lược khơi dậy lòng yêu nước của đồng bào để chống ngoại xâm bịp. Sách lược này mục đích là tiêu diệt những người yêu nước để chiếm độc quyền cai trị. Nói một cách chính chi chính em thì đây là ĐIỀM. Chống ngoại xâm chỉ là chiêu bài, hay là ĐIỆN. Sự thật trớ trêu nhưng rất hiển nhiên này cứ diễn đi diễn lại hoài mà hầu như đồng bào ta, kể cả những bậc đại trí thức cũng vẫn dễ dàng để cho VGCS lừa bịp.

Hồ Chí Minh gây chiến tranh để tiêu diệt người yêu nước

Trong quá khứ, sách lược gây chiến tranh chống xâm lược bịp của VGCS để tiêu diệt những đảng phái quốc gia và người yêu nước đã đem lại kết quả cho chúng ít nữa là hai lần.

Lần thứ nhất - Sau Đệ Nhị Thế Chiến, phong trào Dân Tộc Tự Quyết dâng lên cao tại hai lục địa Á Phi. Tất cả các nước thuộc địa lúc đó đều chọn giải pháp giành độc lập bằng cách tạm thời liên kết với mẫu quốc với một nền độc lập chưa hoàn chỉnh để tránh chiến tranh, xây dựng đất nước, và có thời gian kiện toàn thể chế ngõ hầu tiến tới một nền độc lập hoàn chỉnh về sau. Lấy thí dụ hai quốc gia gần gũi với VN là Philippines và Ấn Độ. Philippines được Mỹ trao trả độc lập ngày 4-7-1946, và Ấn Độ thoát ách thực dân Anh và tuyên bố độc lập ngày 15-8-1947. Những nước này không cần

chủ nghĩa CS, cũng không cần chiến tranh, nhưng đã giành được độc lập một cách tương đối êm thấm, chẳng mấy tốn hao. Lý do là vì, một đảng chính các nước thực dân ý thức rằng chế độ thực dân đã đến lúc phải cáo chung, ôm giữ mãi thuộc địa chỉ là ảo tưởng. Đảng khác, các dân tộc bị trị cũng nhận ra rằng, đấu tranh giành độc lập bằng con đường thương nghị là tiết kiệm nhất và cũng hữu hiệu nhất.

Chỉ trừ có VN dưới sự lãnh đạo của Hồ Chí Minh thì không thể. Trong khi nạn đói năm 1945 tại miền Bắc chưa được khắc phục, thì Việt Minh phát động Tuần Lễ Vàng để vơ vét vàng trong dân chúng. Hồ dùng số vàng này đúc lốt cho bọn tướng của Tưởng Giới Thạch sang VN giải giới quân đội Nhật hầu ly gián Quốc Dân Đảng Trung Hoa với các đảng phái quốc gia VN. Đồng thời, Hồ mua chuộc tướng Tàu Tiêu Văn giúp thực hiện kế sách Chính Phủ Liên Hiệp (CPLH) của hắn. CPLH là một âm mưu rất thâm độc của Hồ Chí Minh. Sau khi chính phủ này ký Hiệp Ước Sơ Bộ ngày 6-3-1946 với Pháp. Hồ được rảnh tay đối phó với quân Tưởng và với Pháp, hắn lập tức ra lệnh cho Việt Minh truy quét và tiêu diệt các đảng phái quốc gia và những thành phần bất phục tùng chúng. Các lãnh tụ VN Quốc Dân Đảng và Đại Việt như cụ Huỳnh Thúc Kháng, Nguyễn Hải Thần, Nguyễn Tường Tam, v.v. phải chạy sang Tàu để thoát thân. Hiệp Ước Sơ Bộ có điều khoản quan trọng là Pháp thừa nhận nền độc lập của VN trong Khối Liên Hiệp Pháp với một số hạn chế về nội trị và ngoại giao. Hiệp Ước này có chữ ký của Hồ Chí Minh, nhưng đến tháng 12 năm đó, Hồ xé bỏ bản Hiệp Ước, phản bội lại những điều đã ký kết với Sainteny và cụ Vũ Hồng Khanh, và quay ra chống Pháp.

Do tinh thần yêu nước của nhân dân ta rất cao, lại phải chịu đựng sự tủ nhục dưới ách thực dân Pháp trong gần một thế kỷ, chiêu bài chống Pháp Hồ Chí Minh tung ra hợp thời và rất tâm lý, đã dễ dàng lôi kéo được đa số quần chúng theo hắn, kể cả trí thức và thành phần tiểu tư sản thành thị. Chống Pháp 8 năm [1946-1954], với Hiệp Định Genève 1954, Hồ giành được một nửa phần giang sơn gấm vóc của Tổ Tiên và trồng lên đó một thứ gông cùm hà khắc và tàn ác hơn cùm gông của thực dân Pháp trước đó gấp trăm lần. Lịch sử ghi nhận, ***Tinh thần yêu nước chống ngoại xâm của nhân dân VN bị Hồ Chí Minh và đồng đảng của hắn lừa bịp và ăn cướp thành công lần thứ nhất.***

Lần thứ hai - Ngay sau khi Hiệp Định Genève vừa ký kết, Hồ Chí Minh đã lập ngay kế hoạch cướp miền Nam bằng võ lực cũng lại với chiêu bài chống đế quốc xâm lược. Kế xâm lược lần này là Mỹ.

Bất cứ nhà viết sử vô tư và có lương tâm nào cũng phải nhìn nhận rằng trong giai đoạn nước VN bị phân chia thành hai miền Nam Bắc thì miền Nam có độc lập, tự do, dân chủ, xã hội trù phú, đời sống ấm no và thanh bình hơn miền Bắc gấp bội. Hồ và đồng đảng dù rất thèm muốn miền Nam nhưng không dám vô cớ ngang nhiên xua quân xâm chiếm vì sợ dư luận của thế giới. Ngay cả Pháp (lúc đó rất hận Mỹ vì trận Điện Biên Phủ), Liên Xô và Trung cộng cũng không dám ngoảnh mặt đi cho Hồ làm chuyện đó, bởi vì những nước này đã ký tên trên tờ Hiệp Định Genève. Do đó Hồ buộc phải tạo ra lý do để hành động. Hồ biết Mỹ muốn đem quân đội vào miền Nam, nên vấn đề là làm sao tạo cơ hội cho Mỹ đạt được ý nguyện. Chỉ có khi nào Mỹ đem quân vào VN thì Hồ mới có lý do trương chiêu bài chống xâm lược để gây chiến với phe Quốc Gia mà thu tóm miền Nam. Sự cản trở cho kế hoạch của Hồ là người lãnh đạo của miền Nam lúc đó là TT Ngô Đình Diệm tuyệt đối không chịu để cho Mỹ đổ quân. Để trừ đi được cái trở lực này, Hồ lôi kéo bọn trí thức bất tài nhưng ham quyền, và dùng cán bộ nằm vùng là những nhà sư của nhóm Phật Giáo Ấn Quang dàn dựng ra cái gọi là chính quyền đàn áp Phật Giáo để giết TT Diệm. Mỹ hẳn biết nhiều nhà sư là đảng viên CS, nhưng vì là đúng tử của Mỹ, nên rất hoan hỉ tích cực tham gia vào việc sát nhân này.

TT Diệm chết, Mỹ tự do đổ quân vào VN như chỗ không người vì bọn tướng lĩnh lãnh đạo bắt tài của miền Nam lúc đó. Mỹ đem quân vào VN có nghĩa là ban cho CS miền Bắc cái lý do để xua quân xâm chiếm miền Nam. Lại một cuộc chiến nữa bắt đầu do Hồ Chí Minh và đồng đảng gây ra. Ngày 22-10-1957, lần đầu tiên toán cố vấn viện trợ quân sự MAAG (Military Assistance Advisory Group) tại Sài Gòn bị đặc công CS đánh bom làm bị thương 13 nhân viên. Nếu lấy thời điểm này làm khởi đầu cho cái gọi là cuộc chiến chống Mỹ cứu nước của Hồ Chí Minh và kết thúc vào ngày 30-4-1975, thì chiến tranh kéo dài suốt 17 năm. Cuộc chiến đã cướp đi khoảng 4 triệu sinh mạng người VN, gần 60 ngàn người ngoại quốc kể cả 58,220 quân nhân Hoa Kỳ. Mất mát về vật chất và tinh thần thì vô kể.

Tuy VGCS trương tầm bàng chống Mỹ, nhưng chúng thừa hiểu rằng nước Mỹ không phải là một đế quốc có tham vọng đất đai. Do đó, chống Mỹ chỉ là một chiêu bài bịp để vận động quần chúng. Mục tiêu của cuộc chiến là chiếm miền Nam, và tiêu diệt những người VN yêu nước để CS độc quyền cai trị. ***Với chiêu bài chống Mỹ cứu nước, Hồ và đồng đảng lại lôi kéo thành công được nhân dân VN vào cái âm mưu lừa bịp một lần nữa. Tinh thần yêu nước ngây thơ của người dân VN lại bị cướp trắng.*** Nhân dân miền Bắc không hiểu và không biết phân biệt bị bịp đã đành, trí thức miền Nam, nhiều chính khách nữa, cũng sẵn sàng tự để cho mình bị lừa bịp mới là chuyện lạ không hiểu nổi.

Lịch sử tái diễn

Hiện nay, VGCS lại đang dở trò lừa bịp để ăn cướp lòng yêu nước của nhân dân VN một lần nữa qua chiêu bài chống xâm lược với những cuộc biểu tình phô trương lá cờ đỏ sao vàng. Quân xâm lược bây giờ là người anh em 16 chữ vàng rờng Trung cộng.

Luật pháp của VGCS cấm tụ họp không có phép từ 5 người trở lên. Vậy tại sao lại có những cuộc biểu tình hàng ngàn người chống Trung cộng tại nhiều nơi trong nước trong mấy tuần lễ vừa qua? Có phép hay không có phép? Thứ trưởng ngoại giao VGCS Hồ Xuân Sơn đi Tàu hội họp, tuyên bố rằng liên hệ giữa Trung Hoa và VN vẫn dựa trên phương châm 16 chữ vàng và tinh thần 4 tốt, tình hình vẫn tốt đẹp và ổn định, đảng và nhà nước VGCS vẫn giao hảo bình thường với Tàu. Thế mà tại sao dân VN xuống đường biểu tình chống Tàu lại được VGCS để yên? Có phải là vô lý không? Nhưng xin thưa cái đuôi chồn lòi ra rồi. Các cuộc biểu tình nhất định phải có phép mới có thể xảy ra được. Chắc chắn như vậy, bởi vì đây là VN xã hội chủ nghĩa chứ không phải Pháp, Mỹ, Maroc, hay nước nào khác. Câu hỏi đặt ra là, VGCS để cho dân chúng biểu tình như vậy thì chúng có thật tâm chống Trung cộng không? Thú thật người viết hỏi chơi vậy thôi, chứ tin rằng, ai nấy đã có câu trả lời chính xác rồi.

Ái Nam Quan đã mất vào tay Tàu. Thác Bản Dốc đã mất vào tay Tàu. Nhiều đất đai biên giới phía Bắc đã mất vào tay Tàu. Biên đã mất vào tay Tàu. Hoàng Sa, Trường Sa đã mất vào tay Tàu. Lại nữa, những chứng cứ xâm lược của Tàu trên lãnh thổ VN mà chúng tôi liệt kê ở trên, tất cả chúng minh rằng, giang sơn gấm vóc của Tổ Tiên đã bị Tàu cướp đoạt, ít ra là từng phần, và là những phần quan trọng. Còn nữa, khi hải quân Tàu bắn chìm tàu đánh cá của dân Việt trong hải phận VN, và giết ngư phủ VN, cắt giây cáp của tàu thăm dò của VN, VGCS cũng vẫn im thin thít, coi như chúng thừa nhận các hành động côn đồ của Trung cộng là chính đáng. Trước tình trạng Trung cộng xâm chiếm VN như thế, người ta không hề thấy đảng và nhà nước VGCS có phản ứng nào để chống trả. Trái lại chúng vẫn duy trì tình anh em môi hở răng lạnh với Tàu trên cơ sở phương châm 16 chữ vàng và tinh thần 4 tốt. Như vậy thì VGCS chống Trung cộng xâm lược ở chỗ nào? Theo tuyên bố của tên thứ trưởng ngoại giao Hồ Xuân Sơn sau các cuộc biểu tình mà chúng tôi vừa tường trình thì VGCS chống Tàu xâm lược ở chỗ nào?

Hơn nữa theo binh pháp thì chống ngoại xâm là phải chặn đánh giặc ngay khi chúng còn ngoài cửa ngõ đất nước. Để cho giặc vô ở hẳn trong nước rồi mới biểu tình đuổi giặc mà gọi là chống xâm lược sao? Vài ngàn người biểu tình có đuổi được giặc không? Vậy nên phải kết luận là, những cuộc biểu tình được VGCS cho phép chỉ là những màn trình diễn nhằm những mục tiêu khác, chứ không phải là chống Trung cộng. Những cuộc biểu tình tuy do VGCS ngầm tổ chức, nhưng không thiếu sự có mặt của tuổi trẻ VN yêu nước. Đó là lý do chúng tôi nói tinh thần yêu nước của nhân dân VN đã bị VGCS ăn cướp. Xin rành mạch ở chỗ đó.

Vẫn như hai cuộc chiến tranh chống Pháp và chống Mỹ trước đây, chống Trung cộng xâm lược hiện nay chỉ là diện, tiêu diệt những người VN yêu nước mới là điểm. Những sự kiện nhìn thấy bằng con mắt trong các cuộc biểu tình nói lên điều đó. Ở trong nước, chỉ có những người biểu tình tuần hành theo lá cờ máu, hô các khẩu hiệu của cán bộ trà trộn đi kèm, hát những bài ca ca tụng CS. Ai có biểu hiện khác tức thì bị khóa tay, bóp họng, trấn áp, đẩy lên xe cây. Những người này mới thực sự tham gia biểu tình vì tinh thần chống xâm lược. Biểu tình rõ ràng đã trở thành cái bẫy để thu hút những người chống cộng xuất hiện. Tại hải ngoại, lá cờ máu xuất hiện tràn ngập trong các cuộc biểu tình ngụ ý là chế độ VGCS cũng quyết tâm chống Tàu, nhưng thực chất là để lấn át hậu đi đến việc xóa bỏ lá cờ Vàng 3 Sọc Đỏ của đồng bào tỵ nạn. Đó mới là mục đích chính và tối hậu của VGCS. Trò chơi này là sách lược lấn đất giành dân của VGCS. Nguyên tắc của trò chơi là lá cờ máu cắm ở nơi nào có người Việt cư ngụ, người Việt nơi đó là thần dân của chế độ. Cuộc chiến tranh hiện nay giữa hai phe người Việt không phải bằng súng đạn như xưa, mà là bằng lá cờ, nên có thể gọi là cuộc chiến của những lá cờ. Cắm được lá cờ máu trên các cộng đồng tỵ nạn là coi như kết thúc được công cuộc bình định từ sau ngày 30-4-1975. Nếu việc thành, người Việt Nam tỵ nạn sẽ được gọi là Việt kiều. Mọi tầng lớp theo nghề nghiệp hoặc tuổi tác sẽ được đoàn ngũ hóa thành hội, thành đoàn để sinh hoạt. Các chi bộ và tổ đảng sẽ được thành lập để chỉ đạo các cộng đồng. Những người còn mang tư tưởng chống cộng sẽ phải rút vào cuộc sống của loài sò, ốc quanh quần trong các khe, hốc đá. Lúc đó VGCS kể như là đã toàn thắng. Chúng tha hồ ăn ngon, ngủ yên.

Từ trước tới nay, chưa bao giờ VGCS cắm được lá cờ máu lên giữa cộng đồng tỵ nạn. Nhưng sau cuộc biểu tình ở trong nước ngày 5-6 đến nay, việc này xem ra chúng đã khá thành công. Lá cờ máu bay thoải mái trên nhiều Website của người tỵ nạn, xuất hiện trong nhiều cuộc xuống đường trên đường phố nơi người tỵ nạn cư ngụ. Nếu truy nguyên nhân, thì lý do một phần là vì tinh thần chống cộng của người tỵ nạn đã hầu như cạn kiệt mất rồi. Một phần khác là do bọn trở cờ, bọn tay sai, và bè lũ hòa hợp hòa giải hỗ trợ. Không phải chúng hành động vô ý thức, mà có chủ ý. Chúng tự nguyện đứng vào hàng ngũ với VGCS để chống Trung cộng vì cho rằng, VGCS diễn vở tuồng chống Trung cộng thật hay. Chủ trương của chúng, miễn là chống Trung cộng thì lá cờ nào cũng OK, dù là lá cờ máu, và lá cờ này đứng ra lãnh đạo công cuộc cũng tốt thôi. Chúng làm chính trị nên đã biết và biết rất rõ ràng, nhưng chúng không ke (care,) lá cờ máu biểu tượng cho một chế độ từ bản chất là tay sai ngoại bang và bán nước. Vì thế lá cờ máu chính là biểu tượng của tinh thần bán nước. Một biểu tượng bán nước không thể đồng thời là yêu nước được. Bây giờ chúng suy tôn lá cờ bán nước lên làm minh chủ cho công cuộc chống xâm lược thì thật là thậm khôi hài và vô lý. Nhưng chúng không ke. Trong khi chúng biết rõ lá cờ Vàng là biểu tượng của tự do và những giá trị cao quý. Nó đã có thành tích hơn nửa thế kỷ chống CS miền Bắc xâm lược, và đã lập thành tích chống Tàu cộng chiếm đảo Hoàng Sa năm 1974. Những kẻ đó đã một thời nương thân dưới lá cờ này, nhưng chúng không quan tâm và cố tình quên. Công cuộc chống Đại Hán xâm lược của Dân Tộc VN đang là một thảm kịch và còn là một thảm họa.

Tóm tắt dòng suy nghĩ

Người viết tự nhận rằng cái tiêu đề của bài có vẻ tào lao nên có lẽ làm bạn đọc ngứa mắt. Vì thế nên sẽ không có kết luận nào cho cái sự tào lao của mình. Thay vào đó người viết xin có vài câu thơ con cóc để kết thúc. Thơ trái vắn, chẳng niêm, cũng chẳng vận, xin quý bạn đọc đừng cười chê:

*Một bip! Một bip! Lại một bip!
Nhấn này lữ chó chuyên ăn cứt.
Theo voi để còn bã mía ăn
Bám Hồ chỉ có mà hừ địt.*

Duyên-Lãng Hà Tiến Nhất

Nguồn: Internet E-mail by Vũ Văn Chương chuyển

*Đăng ngày Thứ Tư, October 5, 2016
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*